

MEZŐSÉGI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Előfizetési árak:
 Egész évre 6 korona — fillér.
 Fél évre 3 korona — fillér.
 Negyed évre 1 korona 50 fillér.
 Egyes szám ára — korona 24 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:
DR. HAJDUDÉZSŐ
 ÜGYVÉD, MOCS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Mocs.
 Hirdetéseket mérsékelt díjszabás szerint közöl
 a kiadóhivatal.
 Kéziratot vissza nem adunk.

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP.

A mezőségi iskolák.

Annyi analfabéta, irástudatlan halandó nincsen nagy területen, mint a mezőségen. Őszintén szólva nincs is sehol a mi szép hazánkban darabka földterület, hol az iskola és iskolázás ügye olyan szakadozott, tépett ruházatu, apátlan, anyátlan árva volna, nint épen misálunk. Ne tekintse senki cáfolatnak azt a pár modern állami iskolát, melylyel néhány megelőző esztendő ajándékozta meg a mezőséget, hanem a korlátolt számú kiváltságos és szerencsés községek mellett lássa meg mindenki a számos szegény és szerény falucska is, melynek fecskefészkei közül nem válik ki az iskola s melynek típusára karakterisztikus bélyegét úgy rányomta a lelki és anyagi szegénység, hogy az állam erős karja is évtizedek munkájával ha le tudja fejteni a visszamaradottság ósdi patináját.

Igy állunk valóban s ha ezzel az égető kérdéssel foglalkozunk, tesszük ezt chauvinismus nélkül, tesszük a nemzetiségi szempontok figyelmen kívül hagyásával. A huszadik század forrongó eszmeközeének szégyene és foltja, hogy míg szerencsés fekvésű tereken, falak között a szólás-mondás

szerint egyik rész kanállal fogyasztja az elemi dolgoknak bőségesen gazdag lelkítáplálékát, ugyanakkor 30—40 kilométerre egy-egy virágzó központtól — mondjuk Kolozsvártól — az iskolák e tipikus városától, a tudós asztaláról lehulló morzsák nélkül nőjön fel sok ezer embernek a gyermeke. Most nem térhetünk ki annak taglálására, hogy e rideg valóságot mi teremtetette meg. A felekezetek görösös ragaszkodása-e iskoláikhoz az anyagi erő hiján is, vagy a nép szegénysége vagy talán az a körülmény, hogy a mezőség félve és ritkán kopogtatott az elemi kultúra ajtaján? Ilyen állapot előidézésére egy aktor nem elég. Együttes hatás, szegénység és nemzetiségi szempontok akasztottak koldus tarisnyát a mezőségi elemi iskolázás nyakába.

Ismerek jóra való földművelőket, kik örömet bérelnének néhány holdat a mezőség termékeny földjéből, uradalmi alkalmazottakat, kik huzamosabb ideig szolgálnák ezt, vagy azt az uradalmat, jóra való iparosokat, kik 5—600 lélek között biztos kenyeret ekzsisztenciát teremtenének, de épen az iskolatígy terelte, vagy tereli más viszonyba élet-sorsukat.

Azt mondják, hogy a mezőségi köz-nép alkalmatlan az ipari pályára. Nem

alaptermészeténél fogva, hanem az előiskolázás hiánya miatt. Az iskolát míg ott sem becsüli értéke szerint, hol kifogástalan annak menete. Ime az összekötő kapocs az élet és iskola között. Azok folyománya az okozat. A mezőségi napszámos gyermeke lehet jó katona közlegénynek, de az őrmesterségig nem viheti. Lehet jó földmunkás, de értelmes szakképzett iparos soha, ha az elemi iskolázás éveit ott kénytelen lemorzsolni, hová máig nem jutott el a betüvetés tudománya.

Igaz ugyan, hogy a munkás, dolgos kezekre nagyszükség van s vājogból vert falak között is át lehet kinlódni ezt a bánatos életet, de a maradi állapotoknak mégsem állhat jogában, hogy nemzedékek elől elzárják a légkört s hogy öntudatlan igavonó legyen a fiú is egész életén át, csak azért mert apja, nagyapja, ősapja, ükapja megszokta nélkül igába volt fogva.

Jól tudjuk, hogy három egész esztendőnek letelte előtt gyökeres szanálását nem várhatjuk a mezőségi iskolatígynek. A roskadozó, nyomorgó nemzetiségi iskolákat nem bántja addig egyéb csak a mezőségi szél.

Akkor aztán megnyílik itt is az állam jóindulata, sőt kötelessége előtt egy olyan terület, melynek sok kell s

Mezőségi Hirlap" eredeti tárcája

A mezőségi tavak keletkezéséről.

— Irta: Orosz Endre. —
 Polytatás.

Majd bővebben és egyszersmind nagyobb körültekintéssel foglalkozik a mezőségi tavak keletkezésének kérdésével *Herman Ottó* kinek a Mezőségen 1867. év tavaszán végzett faunisztikai kutatásairól írott közleményében már teljes határozottsággal ki van emelve a tavak alakulásának mesterséges volta. *) „a völgyek szükek, — írja a nevezett szerző de korántsem oly igen csekély esésűek, a mint ezt *Hauer* és *Stache* . . . állítják, mert a Hódostó sorozatának eredetétől a Szamosba való beszakadásig tehát k. b. 5 métföldnyi hosszúságon, legalább 25 ölnyi esése van.

*) L. A Mezőség. I. A Hódos — vagy szarvastó és környéke. Erdélyi Múzeum-Egyet. Évkönyvei V. 1868—1870. pag. 8—29.

Ennél a körülménynél fogva nem is állhat a nevezett tudósoknak az az állítása, hogy a tavak alakulása a csekély esés következménye, hanem a mint ezt a hydrographiai részben ki fogjuk mutatni a tavak legnagyobb részben mesterségesek. Fejtegetései folyamán majd így folytatja: „A mi már mostan a mesterséges tavak korát s keletkezésük kérdését illeti, egy pillantás meggyőz arról, hogy évek százaival kell visszamenni. Magában az a körülmény, hogy a vízi és vízmelléki vírány a természetes és mesterséges tavat egyforma bujaságban és erőteljességben lepi el, elegendő arra, hogy a dugások régisége mellett tanuskodjék. Látjuk tehát, hogy itt oly halastókkal van dolgunk, a melyek a magyar keresztényenség első kor-zakában, a szigorú böjtök megtarthatásáért igen fontos szerepet játszottak. Alakításukra igen kínálkozott a völgy szük volta és talpának lépcsőzetessége.” (13 l.) A dolog érdemére nézve kiválóan neveze-

tes kijelentése még H. O.-nak az, hogy „a czegei tó legkiválóképpen mesterséges”.

Bár nem a szorosán vett, t. i. ethnographiai értelmű Mezőség területével, hanem az ettől nyugatra fekvő szomszédos vidék geológiai felvételével foglalkozik *Dr. Koch Antal* egy-tanár, de mégis a Mezőség földtani viszonyainak hű jellemzését találjuk a „Kolozsvár vidéke” geológiai magyarázatában. *) E közlemény az állóvizek létrejövételének okát eképpen értelmezi: „A tályag vízáthatlan természeténél fogva egy második tünemény az, hogy a csapadék viz a völgy fenékeken és a mélyed-ményekben, horpadásokban mindenfelé meggyül, lápok, mocsarak és tócsákat képez, melyek azonban nyáron legnagyobb részt kiszáradnak.”

(Vége köv.)

*) Magyarázatok a Magyar Korona országainak részletes földtani térképéhez. Kiadja a Magy. Kir. Földtani intézet. 1884. okt. hó pag. 15.

mely az áldozatot jogosan kérheti saját számára, mert szegény is s talán szemérmes is volt s így vagy semmit, vagy elenyészően keveset kapott a multból.

De tán kár is bevárni a triennium homályos napjának lehanyatlását. Az új népiskolai törvény respiriumot — lélegzetvételt — enged, de olyan mederbe terelte, — elismerés és hála érte — az elemi oktatás ügyét, melynek keretein belül a szegény mezőügyi községeknek szegény népe iskolát állítani, fenntartani sohasem képes. Három esztendő hosszú idő. Viszonyaink szerint egy generáció nő ki ezalatt az iskolából. Ez okból szeretnők megszor-galmazni a jóindulatot s kérve-kérjük az illetékes hatóságokat, hogy tereljék a mezőügyi iskolázás árvasága felé a figyelmet.

Ha állami iskoláink elfoglalják azt teret, mely egyedül azokat illeti, meg, akkor beszélhetünk kulturális és magyar szempontokból is a mezőség haladásáról, de addig minden marad a régiben. Több lesz minden esztendőben az analfabéta. Minden tanköteles kor letelte ezer, meg ezer mezőügyi gyermeknek pecsételi meg nem rózsás jövőjét.

Hozzászólás.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

A „Mezőségi Hírlap” 1908 évi február hó 2-dik számában megjelent „Észrevételeink” című cikkekre volna egynehány megjegyzésem, miután magam is kisebb mértben orpingtonnal keresztezett baromfit tenyészték s ezek alapján szerzett tapasztalataim, valamint az alább kifejtendő tárgyalagos szempontok engem arra indítanak, hogy az igen tisztelt szerkesztőséget jelen sorok közlésére kérjem.

Tudom azt, hogy alig van eredménytelenebb és háládatlanabb munka mint a vitatkozás. Száz eset közül talán alig van egy néhány eset, a mikor sikerül a más véleményen levőt, saját nézetünk helyes ségéről meggyőzni. Azért jelenleg is nem szívesen bocsátkozom a kifejtettekkel vitába, de miután magam is hive vagyok az orpington keresztezésnek, ennél fogva nem nézhetem közönynyel az ellene felhozott érveket és támadásokat.

Cikkiró a mezőségen jelenleg uralkodó baromfi vész okát kutatja s azt ha nem is egész nyíltan sőt ki is jelenti „Távol legyen tőlünk, hogy a vész csirájának behurcolásával vádoljuk meg a baromfi állomány elite-jét, de azért mégis végeredményben okoskodásaival oda jut s olyan formába tünteti fel, mintha a vész továbbterjedését az orpington fajta nagyban elősegítette volna. Abban osztom a véleményt, hogy t. i. a hazai apró fajnak ellenálló képessége jóval nagyobb, mint az orpington fajú, de hisz ezt az állam is nagyon jól tudja. Az államnak nem az volt az intenciója midőn községenként orpington kakasokat osztott ki, hogy ez által a hazai

fajról átmenjünk talán a tiszta orpington fajtára, sőt ellenkezőleg a magyar fajta baromfi, edzett, gyors fejlődésű, izletes husu s a takarmány keresésben igen szorgalmas s kitünő tojó, de kicsi testű és kicsi fehér színű tojást rak. Ezt a fajtát kellett tehát megjavítani úgy, hogy a jó tulajdonságai lehetőleg megmaradjanak s a rosszak pedig jókkal pótolassanak. És ez lehetséges, még pedig az orpington faj keresztezése által, mert azok a tulajdonságok, melyek a hazai baromfiiban hiányoznak megtalálhatók az orpington fajtában. Az orpington fajtának s a vele való keresztezési ivadékoknak a hazai tenyésztésben azért van nagy jövője, mert a külföldi piacon ma már első sorban fehér színű hust és sárga színű tojást keresnek, s azt jobban fizetik. Már pedig az orpingtonnal keresztezett magyar fajta ivadéakai fehér hust s sárga színű tojást adnak; a mennyiben mi határozottan e szemben kiviteli állam vagyunk, alkalmazkodnunk kell a külföldi piacok követeléséhez. Ezt a célt akarta szolgálni az állam s igen helyesen, a midőn kakasokat osztott ki, de csak is kakasokat, tyukokat nem osztott ki a nép között senkinek, tudok ugyan esetet rá, hogy prótekció útján egyeseknek az uri publikum közül tyukot is adott, de ez kivétel. Már csak abból a szempontból is helyes a kakasok kiosztása, hogy ezáltal némiképpen megakadályozza, hogy a hazai faj teljesen el ne csenevészedjék. Tudjuk azt ugyanis, hogy a paraszt, de meg házi asszonyaink nagyobb része sem jár kiállításokra avagy vásárokbakakast venni, hanem évről évre saját tyukjaink csibéjét neveli fel kakasnak s legfeljebb gondosabbja a szomszédal cserél kakast, a mi azonban majdnem ugyan az a vér, mert a mezőügyi tövis kerítésen keresztül, gyakran érintkezhetnek a majorságok (nem a mocsai központtól értem). (Vége köv.)

HIREK.

Mocs, 1908. február hó 13.

— **Kavarodás.** Lelki bonyodalom féle tüneteit látjuk. Ezzel tudjuk honorálni azt a jövőbe látást, mit egyesek mostanában megengednek maguknak. Ám legyen gusz-tusuk szerint, míg magánjellege van a profeciának, de tiltakoznunk kell, mihelyt fórumra lépnek a vátesek: Olvasóink kíváncsiságát sem szeretnők felcsigázni. Egyben kijelentjük, hogy meg áll a pizai torony s szent igaz, hogy a kir. járásbíró-ság palotáját közelebből Mocson és nem más helyen fogják felemelni. Nem is forma hiba, hanem jelentéktelen kéz is állott a mi reményünk és a valóság közé. A pályázatot kiírták. Vállalkozó is akadt fölös számmal, de illetékes helyen túlmagasnak találták a 160 ezer koronát. Az állam érdeke az állam vezetőinek lelkiismeretbe vágó kö-telessége, hogy mimiciozus pontossággal, mindenre kiterjedő gondos figyelem kíséretén, kö-vessen minden nagyobb méretű elhatározást. Ez történt és semmivel sem több, mikor az illetékes miniszteriumban nem fogadták el a megtartott árlejtés legelőnyösebb ajánlatát sem, hanem új árverezés elé terelték a mocsai kir. járásbíró-sági palota építésének a tervét. Bevégzett tények után nem szok-ták sehol utólagosan végezni a tervezgetést. Az okok, melyek a magas elhatározást megérlelték, most is meg vannak s most

még nyomósabbak is. Ha százszor, meg ezerszer tekintjük is be a mezőség hepe-hupás topographiáját, utainak keresztező-dését s vesszük tekintetbe az oly nagy vidék gravitálását, egyetlen hely Mocs, melynek protektora etekintetben szerencsés fekvése, központi jellege és semmi más. Természetesen, ha ajánló levelében meg van e pár szó, a többi fölösleges is. Tovább megyünk. A járásbíró-ság számára más megfelelő helyet keresni igen, de találni ezen a vidéken nem is lehet. Arra nem valami jófejkésű, építésre alkalmas telek kívántatik csupán, hanem magával vonja személyzetének igényeit is. Most tessék elképzelni s azután ki is mondani hogy hol van az az áldott mezőügyi falu, mely annyi hivatalnoknak megfelelő vagy még meg nem felelő lakást is tudna nyújtani? Még nálunk is sok a panasz, pedig több évtized odaadása, törekvése, figyelme iparkodott kielégíteni a lehetséges igényeket. Vagy tán arról ábrándoznak az utrakészek, hogy várni sátorban is lehet, vagy éppen a tisztviselők számára valóságos tisztviselő telepet emel az állam, parkkal, szökőkúttal s kristályvizű halastóval s más egyebekkel? Ha az első feltételt valaki komolyan veszi, ezt is elhiheti bátran. De mi nem tágitunk. Mi nem a fantázia domboru lencsén tekintjük a mi és a köznek érdekeit, hanem a tiszta való tárgyalagos esélyeit mérlegeljük. Hogy van hiány? Biz az másutt is van. Talán több is, mint éppen mioálunk. Ne tessék minden hátrányt egy községnek nyakába varrni. Nem egy helyet ismerünk, hol a hivatalnoki kar hasonló viszonyok között él, vagy tán még nyomasztóbbak között. Különben az idő mostohasága is növeli az elégedetlenek számát. Drága a lakás, méregdrága a tüzelő anyag, nyuz a fuvaros, patika, a kereskedés. Ez igaz, de tessék mutatni helyet, hol nem drága, hol nem nyuznak, s hol a régi áruk szerint mérik a holmit. No oda szívesen és örömet megyünk. De ismerve az általános viszonyokat, aligha megállapodnánk a három halom és négy folyó birodalmában. A megélhetés kérdése nem lojális, hanem általános probléma. Etekintetben hát ne okozzuk ezt a birka-türelmü s elég odaadással kicsinosított központot Hátrányai mellett igazságos dolog meglátni előnyeit is. Zsörtölődés azonban az ember élete. Ha itt nem lehetne, ugyan hol tudná sok lélek kizsörtölődni magát?

— **Olvasóinkhoz.** Tisztelettel kérjük lapunk szíves olvasóit, hogy előfizetéseiket a vett postautatványon szíveskedjenek megújítani. Szerény sorainkat első sorban azokhoz intézzük, kik régóta és rendszeresen veszik lapunkat, idáig azonban minden ellenszolgáltatás nélkül. A nyomdát, papírt és a postát nekünk is meg kell fizetnünk.

— **A pusztakamarási bál** erkölcsileg és anyagilag is jól sikerült. Hallomásból értesülünk, hogy a befolyt tiszta jövedelem 300 koronát tett ki, mit a ref. templom újra fedésénél fognak felhasználni. Sajnáljuk, hogy bővebb adatokat nem közölhetünk.

— **Az előjáróság szíves figyelmébe.** A mocsai járási főszolgabírói hivatal megnyugtató rendelettel huzta meg a korcs-mázás határvonalait. Hogy, és hogyan nem, mégis van visszaélés. Mult vasárnap

is egyik mocsai korcsma udvarfelőli ajtaján csak úgy omlott ki a becsipett náció. Ez még nem volna olyan nagy baj. A kurjantásokat is elnyeli a szürkülő homály, de az mégis csak tűrhetetlen dolog, hogy a járókelők szemeláttára, a legfoigalmasabb helyen, a nyílt korcsmaudvaron agyba-főbe verje egymást a részeg publikum. Mi voltunk, kik a vasárnapi korcsmazárásért sokszor kopogtattunk, de azt úgy értelmeztük, hogyha csukva van az utfelőli ajtó, legyen csukva az udvarra nyíló is. Kérjük az illetékes hatóságot, hogy az oly üdvös főszolgabírói rendeletnek szerezzen érvényt minden vonalon s szigoruan toroljon meg e tárgyban minden csavarosságot és visszaélést.

— **A mocsai róm. kath. egyházközség évi rendes közgyűlése** febr. 9-én tartotta meg a hívek kellő érdeklődésével. A plebános és gondnok által benyújtott 1907. évi számadásokat a közgyűlés átvizsgálta, rendben találta. Elnök bejelentette, hogy a múlt évi közgyűlésen megválasztott egyháztanácsosokat a főpásztor hivatalukban megerősítette. Így a mocsai róm. kath. egyház főgondnoka Méltóságos Gróf Béli Kálmán. Számadó gondnok id. Ferenczy Ingomár; egyháztanácsosok: dr. Csiky József, Dobai Ferencz, Gábrus József, Kovács Gerő, Ferenczy István, Pap Márton és Tordai János. Tudomásul vették az egyházi hatóság oly irányu intézkedését is, hogy az egyház adóssái az 1908. évtől kezdve a törvényes kamat mellett 10 % -ot tőke törlesztésre kell hogy fizessenek. Üdvösnek tartjuk e rendeletet, mert így évek során a tőke is amortizálódik.

— **A katonai országos vásár** febr. hó első napjaiban zajlott le. Mint meglepő fordulatot jegyezzük le, hogy a vásár a felhajtó közönséget megnyugtatta. A munkaárak tetemesen emelkedtek, mi gazdaságunkra jóhatással van.

— **A kereskedelmi miniszter** Kolozs megye utainak javítására 60 ezer koronát utalt ki. Ugy értesültünk, hogy ez összeget elsősorban a tármás-mezőszentmihálytelkei ut kavicsolására fogják fordítani.

— **Szki-gyakorlat** A 62-ik gyalogezred egy szakasza febr. 12-én este 6-órakor hozzánk érkezett. Aznap reggeli 7-órakor indult a 24 emberből álló csapat tisztjeik vezetésével Marosvásárhelyről. Utközben Szilváson tartottak rövid pihenőt s Mocson háltak meg, honnan másnap kora reggel folytatták útjukat Kolozsvár felé. A csapatot a hosszú ut nem merítette ki s a nagy távolságot aránylag rövid alatt hagyták hátuk mögött a fürge szki-szánkókkal.

— **Időszerű rendelet.** A kolozsvári nő- és fiu tanítóképző igazgatóságát felhívta a vallás és közoktatásügyi miniszter, hogy a más anyanyelvű növendékeknek magyar nyelven való oktatásához rendszeres, külön tanfolyamot rendezzen. Igazán helyén való figyelem. Ha kellő ismeretekkel, bizonyos prakszissal lép az életbe a fiatal tanerő, az oly kívánatos siker bizonyára nem fog elmaradni.

— **Eljegyzés.** Vidéki és helybeli olvasóink bizonyára megértik és szívesen is veszik, ha a rövid eljegyzési jelentéshez: „Tábij Magduska és Fejér József jegyesek Mocs, 1908. februárius 10”, a mi szívből jövő pár szavunkat is oda fessük. A

lélek őszinteségével köszöntjük a mi kedves barátunkat, a kir. járásbíró-ság derék jegyzőjét és bájos jegyesét a boldogságot ígérő komoly lépés alkalmából. Az eljegyzési aktus f. hó 10-én este folyt le Tábij Elek ügyvéd házában, szűk családi körben. Nőjegyes szülőin kívül jelen voltak az ünnepeken Tábij Géza kereskedő Budapestről mint testvér, férfi jegyes részéről Fejér Miklós, birtokos Csik-Szépvízről, Száva István jogszigorló Kolozsvárról, mint testvér, illetve unokatestvér; a mocsai társadalomból pedig Kovács Gerő kir. közjegyző, Orbán Ferenc plebános és Torday Sándor kir. járásbíró. Az oly bensőségteljes jegyváltos közvetlenségét még vonzóbbá tette a felköszöntők meleg hangja. A gazdag eljegyzési lakomán éjfélig volt együtt az intim társaság. Az elhangzott sok jó kívánsághoz a baráti szív őszinteségével csatoljuk mi is a miénket

— **Takarékpénztári közgyűlés.** A Mocsvidéki takarékpénztár részvénytársulat XIX-ik, ez évi rendes közgyűlését folyó év márczius hó 1-én délelőtt 10 órakor tartja meg saját helyiségében. Az 1907. évi mérleg-számla ezévi tiszta nyereség cimen 62,627 K 62 fillért tüntet ki. Hatalmas szám, mi a pénzintézet szilárdságáról, vezetőinek célirányos törekvéséről beszél. Így is kell lennie. Azt a hirt, melyet egy pénzintézet mint gyűrű átölel, annak szelleme uralja. A mocsvidéki takarékpénztár pedig nemcsak jól kamatozó befektetés, hanem kulturális intézmény is, mely a magyar nemzeti szempontot minden irányban kitudta domborítani. Ereje vezetőinek körültekintő figyelme sokat tett, hogy a mezőség egy jó részét nem tudta behálózni idáig a nemzetiségi tőke. Közgyűlése alkalmából üdvözljük a Mocsvidéki takarékpénztárt s kívánjuk neki, hogy fontos misszióját teljesítve, jótékony hatását állandóan és belterjesen éreztesse a mi népünkkel, a mezőségi közönséggel.

Szám: 667—1907 végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhirrre teszi, hogy a mocsai kir. járásbíró-ságnak 1906 évi VII. 492/1 sz. végzése folytán Dr. Moldován Viktor ügyvéd által képviselt Brtherán Pompej felperes részére Csögör Lajos s társa alperesek ellen 3000 kor. tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 2768 kor.-ra becsült ingóságokra a mocsai kir. jbiróság 1907. V. 252/4 számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperesek lakásán Nagysármáson leendő megtartása határidőül **1908 évi február hó 19-ik napjának d. e. 9 órája** kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt s a vhajtási jegyzőköny 1—31 és 33—41 t. a. megnevezett ingók, u. m. butorok, cséplőgépek, rosták, képek, 1 ló s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükségesetén becsáron alul is el fognak adni.

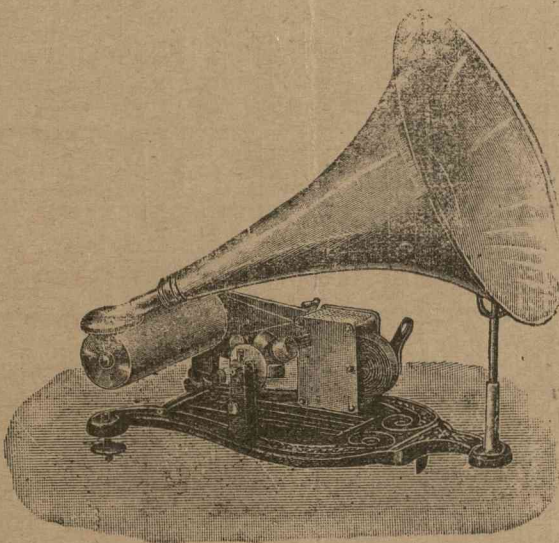
Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettetéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttéknél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt. Mocson, 1908. február 2.

Ferenczy István
kir. bir. végrehajtó.

Ez a családi fonográf!

csak 5 forintba kerül, 2 drb. magyar népszerű dalokkal és egy kítűnő katonazenekarral együtt.

Az összes színházak felvételei.

Kivonat a családi fonográf kóthangerek jegyzékéből: Kis Kohn induló, Rákóczi induló, Habok felett, keringő, Magyar induló, János vitéz játsza a Magy. Kir. I. honvédkzenekar.

Lehullott az őszi rózsá, Daru madár, János vitéz őszi rózsá, Utótt, kótt a hegedűm, Énekli Pintér Imre.

Kidőlt a fa mandulástól, játsza Oláh Lajos, tárogató-művész.

Taj de hunczut az a szolgabíró, Kátsa cigány, Molinár baka, Az én Katám, énekli Göndör komikus.

Azonkívül nevető dalok, cigány és katonazenék!

Az összes hangszerek olcsóbban, mint bárhol

Wagner a „Hangszer-Király”-nál

Budapest, VIII. Józsefkörút 15/v.

Tessék levágni!

Ezen szelvény tulajdonosának jogában áll, ha bármit vásárol nálam, egy érdekes **faczagató hangszert ingyen követelni!**

Javítások olcsón.

Nagyképes árjegyzék ingyen.

